

IV. DIN JURISPRUDENȚA ÎCCJ

• ABSTRACT

As regards the activity carried on by the High Court of Cassation and Justice (Panel regarding referral in the interests of the law), in September 2018, a decision regarding art. 344 ("Pre-entry measures") para. (2) of the new Criminal Procedure Code was published in the Official Journal of Romania.

In September 2018 as well, in relation to the activity of the High Court of Cassation and Justice (Panel on clarifying legal issues), several decisions were published in the Official Journal regarding: art. 169 para. (3) of Law no. 263/2010 on the unitary system of public pensions, art. 94 of Law no. 7/2006 on the statute of the parliamentary public servant, as well as in relation to certain provisions set forth in the G.E.O. no. 57/2015 on the remuneration of publicly funded staff in the year 2016.

RIL

DECIZIA ÎCCJ (COMPLET RIL) NR. 14/2018 (M. OF. NR. 765/5.09.2018): ART. 344 („MĂSURILE PREMERGĂTOARE”) ALIN. (2) NCPP

De Redacția ProLege

În M. Of. nr. 765 din 5 septembrie 2018, s-a publicat Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 14/2018 privind examinarea sesizării formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ cu privire la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală, vizând natura juridică a termenului în care, de la data comunicării, inculpatul, persoana vătămată și celelalte părți pot formula cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Obiectul recursului în interesul legii**Art. 344 („Măsurile premergătoare”) NCPP**

„(1) După sesizarea instanței prin rechizitoriu, dosarul se repartizează aleatoriu judecătorului de cameră preliminară.

(2) *Copia certificată a rechizitoriului și, după caz, traducerea autorizată a acestuia se comunică inculpatului la locul de deținere ori, după caz, la adresa unde locuiește sau la adresa la care a solicitat comunicarea actelor de procedură. Inculpatului, celorlalte părți și persoanei vătămate li se aduc la cunoștință obiectul procedurii în camera preliminară, dreptul de a-și angaja un apărător și termenul în care, de la data comunicării, pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Termenul este stabilit de către judecătorul de cameră preliminară, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, dar nu poate fi mai scurt de 20 de zile.*

(3) În cazurile prevăzute la art. 90, judecătorul de cameră preliminară ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu și stabilește, în funcție de complexitatea și particularitățile cauzei, termenul în care acesta poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, care nu poate fi mai scurt de 20 de zile.

(4) La expirarea termenelor prevăzute la alin. (2) și (3), dacă s-au formulat cereri sau excepții ori dacă a ridicat excepții din oficiu, judecătorul de cameră preliminară stabilește termenul pentru soluționarea acestora, cu citarea părților și a persoanei vătămate și cu participarea procurorului”.

Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

A. Sesizarea formulată de către procurorul general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ arată că, într-o primă orientare a practicii, instanțele au considerat că **termenul prevăzut de art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală este unul de decădere**, neinvocarea neregularităților rechizitoriului ori a nelegalităților urmăririi penale în termenul stabilit pentru fiecare subiect procesual principal atrăgând decăderea acestuia din dreptul de a le mai invoca.

B. În cuprinsul sesizării se detaliază cea de a doua orientare a practicii, majoritară, în cadrul căreia instanțele au apreciat că **termenul prevăzut de art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală nu este unul de decădere, ci un termen de recomandare**.

Jurisprudența ÎCCJ

A. În sensul **primei orientări jurisprudențiale**, sesizarea formulată de Parchetul de pe lângă ÎCCJ a indicat Încheierea nr. 1.139 din 14 septembrie 2016, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul instanței supreme în Dosarul nr. 106/64/2016/a1 (anexa nr. 10), având ca obiect contestațiile formulate

de inculpați împotriva Încheierii penale din 6 iunie 2016 pronunțate, în același dosar, de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Brașov.

B. ÎCCJ a pronunțat hotărâri judecătorești în sensul celei de **a doua orientări jurisprudențiale**, majoritară

Într-o decizie de speță, instanța supremă a apreciat că „sintagma folosită de legiuitor în dispozițiile art. 281 și art. 282 din Codul de procedură penală, închiderea procedurii de cameră preliminară - ca termen-limită până la care pot fi invocate nulitățile absolute, respectiv relative, desemnează momentul procesual cu care, în faza de cameră preliminară, se încheie verificarea dosarului de urmărire penală. În plus, lipsa unei sancțiuni prevăzute de legiuitor în dispozițiile art. 342-348 din Codul de procedură penală conduce la concluzia că nerespectarea termenelor acordate de judecătorul de cameră preliminară pentru formularea cererilor și excepțiilor nu atrage sancțiunea decăderii” (Încheierea din 10 noiembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.517/1/2015, fila nr. 26).

Au fost considerate relevante și încheierile definitive pronunțate anterior modificării art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală prin Legea nr. 75 din 28 aprilie 2016 privind aprobarea O.U.G. nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016, întrucât norma de drept menționată nu a fost modificată sub aspectul termenului ce urmează a fi stabilit de judecătorul de cameră preliminară pentru formularea cererilor și excepțiilor cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Jurisprudența Curții Constituționale

A. Din studiul jurisprudenței Curții Constituționale a României rezultă că, în legătură directă cu aspectul concret al problemei de practică neunitară identificate, instanța de contencios constituțional a pronunțat **Decizia nr. 802 din 5 decembrie 2017** (M. Of. nr. 116 din 6 februarie 2018), prin care a decis că soluția legislativă cuprinsă în art. 345 alin. (1) din Codul de procedură penală, care nu permite judecătorului de cameră preliminară în soluționarea cererilor și excepțiilor formulate ori excepțiilor ridicate din oficiu să administreze alte mijloace de probă în afara „oricărui înscrisuri noi prezentate”, este neconstituțională.

B. În legătură cu dispozițiile art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a mai pronunțat **Decizia nr. 803 din 5 decembrie 2017** (M. Of. nr. 161 din 21 februarie 2018), prin care s-a constatat că dispozițiile art. 344 alin. (2), art. 345 alin. (1) și (3), art. 346 alin. (1) și (4¹) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate [autorul excepției susținând că prevederile art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în fața legii și accesul liber la justiție prin faptul că rechizitoriul nu este comunicat persoanei vătămate și celorlalte părți din procesul penal, precum și reprezentanților legali, cum ar fi tutorii și lichidatorii judiciari].

Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ

Cu referire la chestiunea de drept ce face obiectul sesizării, procurorul general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ a arătat, astfel cum s-a menționat anterior, că în opinia sa soluția legală cu privire la chestiunea sesizată este ilustrată de cea de-a **doua orientare jurisprudențială**.

S-a precizat că, potrivit doctrinei, în funcție de scopul pentru care sunt instituite termenele, acestea se împart în termene procedurale, stabilite pentru sistematizarea, organizarea, disciplinarea activităților procesuale, și termene substanțiale, stabilite pentru protejarea unor interese ale participanților la proces.

Raportul asupra recursului în interesul legii

În raportul întocmit în cauză judecătorul-raportor a apreciat că, din interpretarea coroborată a art. 471 și 472 din Codul de procedură penală, este admisibilă sesizarea formulată de către procurorul general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ, referitoare la practica neunitară a instanțelor naționale cu privire la natura juridică a termenului prevăzut de art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală, în care, de la data comunicării, inculpatul, persoana vătămată și celelalte părți pot formula cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Judecătorul-raportor a apreciat, în esență, că aceste termene nu sunt unele de decădere, ci au **caracter de recomandare**.

Decizia ÎCCJ (Complet RIL) nr. 14/2018

Prin Decizia nr. 14/2018, ÎCCJ (Complet RIL) a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ.

Înalta Curte a stabilit faptul că, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor prevăzute de art. 344 alin. (2) din Codul de procedură penală, **termenul în care inculpatul, persoana vătămată și celelalte părți pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală este un termen de recomandare**.

HP

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 42/2018
(M. OF. NR. 814/24.09.2018): ART. 169 ALIN. (3)
DIN LEGEA NR. 263/2010 PRIVIND SISTEMUL UNITAR
DE PENSII PUBLICE - REFERITOR LA POSIBILITATEA
ACORDĂRII PUNCTAJULUI SUPLIMENTAR**

De *Redacția ProLege*

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 42/2018 (M. Of. nr. 814 din 24 septembrie 2018)	Complet DCD/C	Art. 169 alin. (3) Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 169 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare [art. 78 ² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare], punctajul suplimentar reglementat de art. 169 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 [art. 78 ² alin. (1) din Legea nr. 19/2000] nu poate fi acordat în situația

			în care pensionarul care a realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de un stagiu complet de cotizare redus conform art. 58 din Legea nr. 263/2010 (art. 47 din Legea nr. 19/2000)
--	--	--	---

În M. Of. nr. 814 din 24 septembrie 2018, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 42/2018** cu privire la posibilitatea acordării beneficiului punctajului suplimentar reglementat de art. 169 din Legea nr. 263/2010 (art. 78² din Legea nr. 19/2000) în situația în care pensionarul beneficiază de un stagiu complet de cotizare redus conform art. 58 din Legea nr. 263/2010 (art. 47 din Legea nr. 19/2000).

Jurisprudența instanțelor naționale în materie

Într-o opinie, s-a apreciat în sensul imposibilității acordării celor două beneficii cumulativ – reducerea vârstei și majorarea punctajului, intenția legiuitorului fiind clară, și anume ca de majorarea punctajului conform art. 169 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 să beneficieze exclusiv cei cărora drepturile de pensie le-au fost deschise prin utilizarea stagiilor complete de cotizare. În caz contrar, s-ar acorda un beneficiu contra legem, distincția prevăzută de textul de lege menționat rămânând, practic, inaplicabilă.

Într-o altă opinie, s-a considerat în sens contrar, respectiv că se acordă beneficiul punctajului suplimentar reglementat de dispozițiile art. 169 din Legea nr. 263/2010 și în situația în care pensionarul beneficiază de un stagiu complet de cotizare redus conform art. 58 din Legea nr. 263/2010.

Jurisprudența Curții Constituționale

Dispozițiile art. 169 din Legea nr. 263/2010 au făcut obiectul a nouă dosare aflate pe rolul Curții Constituționale. Dintre acestea prezintă relevanță pentru chestiunea de drept analizată Decizia nr. 61 din 16 februarie 2016 (M. Of. nr. 357 din 10 mai 2016) și Decizia nr. 718 din 9 decembrie 2014 (M. Of. nr. 36 din 16 ianuarie 2015), prin care Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 11 din Legea nr. 57/1992 privind încadrarea în muncă a persoanelor handicapate (M. Of. nr. 131 din 12 iunie 1992), au reglementat condițiile de pensionare a persoanelor cu handicap în mod distinct față de reglementarea-cadru reprezentată la acel moment

de Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, publicată în Buletinul Oficial nr. 82 din 6 august 1977, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 3/1977), fiind așadar o normă cu caracter special. Curtea a observat că dispozițiile art. 11, 14 și 16 din Legea nr. 3/1977 stabileau condiții mai favorabile de pensionare pentru persoanele care au lucrat în grupele I și a II-a de muncă față de cele care au lucrat în grupa a III-a de muncă, acordând atât procente mai mari din retribuția tarifară, dar și o vârstă de pensionare ori o vechime în muncă mai scăzute. Curtea a constatat că, spre deosebire de dispozițiile Legii nr. 3/1977, dispozițiile art. 11 din Legea nr. 57/1992 nu instituiau nicio distincție între persoanele cu handicap în funcție de grupa de muncă în care și-au desfășurat activitatea. Pe de altă parte, însă, legea nu prevedea o vârstă de pensionare obligatorie pentru persoanele cu handicap, așa cum se cerea pentru persoanele care au lucrat în grupe superioare de muncă, singura cerință fiind cea a îndeplinirii condițiilor de vechime în muncă.

Cu privire la dispozițiile art. 58 din Legea nr. 263/2010 există un dosar înregistrat pe rolul Curții Constituționale, aflat în faza de raport.

Referitor la dispozițiile art. 47 din Legea nr. 19/2000, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 565 din 25 octombrie 2005 (M. Of. nr. 1.052 din 25 noiembrie 2005) Decizia nr. 353 din 20 martie 2008 (M. Of. nr. 342 din 2 mai 2008) și Decizia nr. 937 din 13 noiembrie 2012 (M. Of. nr. 30 din 14 ianuarie 2013).

Prin deciziile menționate, Curtea Constituțională a reținut că „textul de lege supus controlului de constituționalitate are în vedere doar exercitarea dreptului la pensie al persoanelor cu handicap, iar, din cadrul acestei categorii, numai a acelor persoane care au dobândit handicapul înainte de a fi devenit asigurat în sistemul public al asigurărilor sociale, respectiv înainte de a fi încadrate în muncă. Este evident că această categorie de persoane se află într-o situație diferită de cea a persoanelor care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă, fapt ce justifică în mod rezonabil instituirea unui tratament juridic diferențiat. Astfel, în timp ce persoanele la care se referă art. 47 din Legea nr. 19/2000 au dreptul de a obține pensie pentru limită de vârstă, cu beneficiul reducerii stagiului de cotizare și a vârstei de pensionare, persoanele care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă se bucură de o altă categorie de pensie, anume pensia de invaliditate, prevăzută de art. 53 și următoarele din aceeași lege. Aceasta constituie, de asemenea, o reglementare favorabilă, corespunzătoare situației specifice acestei din urmă categorii de persoane. Potrivit acestor prevederi legale, și persoanele care au dobândit handicapul în timp ce erau încadrate în muncă se pot înscrie la pensie înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare, cu reducerea sau chiar eliminarea perioadei necesare pentru realizarea stagiului de cotizare, în raport cu gradul de invaliditate, ce se stabilește prin expertiză medicală”.

Raportul asupra chestiunii de drept

Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

Asupra rezolvării de principiu a chestiunii de drept sesizate, opinia judecătorilor-raportori a fost în sensul că punctajul suplimentar reglementat de art. 169 din Legea nr. 263/2010 (art. 78² din Legea nr. 19/2000) nu poate fi acordat în situația în care pensionarul care a realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de un stagiu complet de cotizare redus conform art. 58 din Legea nr. 263/2010 (art. 47 din Legea nr. 19/2000).

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. 78² din Legea nr. 19/2000**

„(1) Asigurații care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I și/sau grupa II de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, beneficiază de majorarea punctajelor anuale, după cum urmează:

- a) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă;
- b) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică numai în situațiile în care, potrivit legii, la determinarea punctajului mediu anual se utilizează stagiile complete de cotizare prevăzute în anexa nr. 3, în funcție de data nașterii, respectiv stagiile complete de cotizare, în funcție de data deschiderii dreptului la pensie, conform prevederilor art. 167¹”.

Art. 47 din Legea nr. 19/2000

„(1) Persoanele asigurate care au realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, în funcție de gradul handicapului, beneficiază de reducerea stagiilor de cotizare și a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3, astfel:

- a) cu 15 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap grav;
- b) cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap accentuat;
- c) cu 10 ani, reducerea vârstei standard de pensionare, dacă au realizat stagiul complet de cotizare, pentru cei cu handicap mediu.

(2) Asigurații nevăzători beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, indiferent de vârstă, dacă au realizat ca nevăzător cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare prevăzut de lege”.

Art. 169 din Legea nr. 263/2010

„(1) Pensionarii sistemului public de pensii ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, care au desfășurat activități în locuri

încadrate în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă, beneficiază de o creștere a punctajelor anuale realizate în aceste perioade, după cum urmează:

a) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa I de muncă;

b) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri încadrate în grupa a II-a de muncă.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care, la recalcularea pensiilor în conformitate cu prevederile O.U.G. nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, aprobată cu completări prin Legea nr. 78/2005, cu modificările și completările ulterioare, pentru determinarea punctajului mediu anual s-a utilizat vechimea în muncă necesară deschiderii dreptului la pensie prevăzută de acte normative cu caracter special.

(3) De creșterea punctajelor anuale prevăzută la alin. (1) beneficiază și persoanele ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 aprilie 2001-2 noiembrie 2008 inclusiv, numai în situațiile în care, potrivit legii, la determinarea punctajului mediu anual s-au utilizat stagiile complete de cotizare prevăzute de legislația în vigoare în perioada respectivă. (...)

Art. 58 din Legea nr. 263/2010

„Persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 5, în funcție de gradul de handicap, după cum urmează:

a) cu 15 ani, în situația asiguraților cu handicap grav, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin o treime din stagiul complet de cotizare;

b) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap accentuat, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, cel puțin două treimi din stagiul complet de cotizare;

c) cu 10 ani, în situația asiguraților cu handicap mediu, dacă au realizat, în condițiile handicapului preexistent calității de asigurat, stagiul complet de cotizare”.

Art. 169¹ din Legea nr. 263/2010

„(1) Pensionarii sistemului public de pensii ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 ianuarie 2011, care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, respectiv activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite și/sau condiții speciale, potrivit legii, beneficiază de o creștere a punctajelor anuale realizate în aceste perioade, după cum urmează:

a) cu 50% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I de muncă sau în locuri de muncă încadrate în condiții speciale;

b) cu 25% pentru perioadele în care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa a II-a de muncă sau în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică pensionarilor ale căror drepturi de pensie s-au deschis anterior datei de 1 ianuarie 2011 și care, conform prevederilor legale în vigoare, nu au beneficiat de majorarea punctajelor anuale conform O.U.G. nr. 100/2008 pentru

completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, aprobată prin Legea nr. 154/2009, Legii nr. 218/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, art. 782 din Legea nr. 19/2000, de prevederile art. 169 din prezenta lege, precum și de majorarea punctajului pentru perioadele realizate în condiții speciale după data de 1 aprilie 2001.

(3) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), la numărul total de puncte realizate de acestea până la data prezentei recalculări se adaugă numărul de puncte corespunzător majorării rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1), la determinarea punctajului mediu anual utilizându-se stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații.

(4) În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării.

(5) Recalcularea prevăzută la alin. (1)-(4) se efectuează în termen de 24 de luni, calculat de la data de 1 ianuarie 2016.

(6) Drepturile de pensie recalculate potrivit alin. (1)-5) se cuvin și se plătesc începând cu data de 1 ianuarie 2016”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 42/2018

Prin Decizia nr. 42/2018, ÎCCJ (Complet DCD/C) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj – Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 672/84/2016, privind pronunțarea unei hotărâri.

Înalta Curtea a stabilit faptul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 169 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare [art. 78² alin. (2) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare], punctajul suplimentar reglementat de art. 169 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 [art. 78² alin. (1) din Legea nr. 19/2000] nu poate fi acordat în situația în care pensionarul care a realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat beneficiază de un stagiu complet de cotizare redus conform art. 58 din Legea nr. 263/2010 (art. 47 din Legea nr. 19/2000).

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 50/2018
(M. OF. NR. 815/24.09.2018): ART. 94 DIN LEGEA NR. 7/2006
PRIVIND STATUTUL FUNCȚIONARULUI PUBLIC
PARLAMENTAR - PENSIA DE SERVICIU NU SE CUVINE
PERSONALULUI AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE**

De Redacția ProLege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articol	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 50/2018	Complet DCD/C	Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar	Art. 94 și art. 73 ¹	Pensia de serviciu reglementată de art. 73 ¹ din Legea nr. 7/2006 nu se cuvine personalului Autorității Electorale Permanente.
		Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente	Art. 102 alin. (2) teza a doua	

În M. Of. nr. 815 din 24 septembrie 2018, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 50/2018** referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 94 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, precum și ale art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, în baza cărora pensia de serviciu reglementată de art. 73¹ din Legea nr. 7/2006 nu se cuvine și personalului Autorității Electorale Permanente.

Jurisprudența instanțelor naționale în materie

Din analiza opiniilor exprimate de către unele instanțele naționale cu privire la chestiunea de drept ce face obiectul dezbaterii, se observă existența unor divergențe, conturându-se astfel, următoarele **perspective**:

- **art. 94 din Legea nr. 7/2006 nu conferă personalului Autorității Electorale Permanente dreptul de a beneficia de pensia de serviciu reglementată de prevederile art. 73¹** (Tribunalul Ilfov, Secția I civilă a Tribunalului Dâmbovița);

- **conform prevederilor art. 94 din Legea nr. 7/2006, pensia de serviciu se cuvine și personalului Autorității Electorale Permanente** (Tribunalul Ialomița, Curtea de Apel Brașov).

Instanțele care au considerat că, în virtutea art. 94 din Legea nr. 7/2006, pensia de serviciu prevăzută de art. 73¹ din același act normative nu se cuvine și personalului Autorității Electorale Permanente, și-au fundamentat punctul de vedere pe faptul că sintagma „**același statut**” nu este de natură să acorde personalului Autorității Electorale Permanente dreptul de a beneficia de pensie de serviciu. În acest sens, intenția legiuitorului a fost aceea de a extinde sfera persoanelor care beneficiază de pensie de serviciu exclusiv în privința funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ și membrilor acestuia, precum și personalului Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului, dar nu și personalului Autorității Electorale Permanente.

Jurisprudența Curții Constituționale

La nivelul Curții Constituționale nu s-au identificat cauze referitoare la constituționalitatea dispozițiilor ce fac obiectul dezbaterii.

Raportul asupra chestiunii de drept

Prin raportul întocmit în cauză, cu respectarea dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori, au constatat îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării.

Astfel, conform prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, judecătorii raportori au apreciat că pensia de serviciu reglementată de art. 731 din Legea nr. 7/2006 nu se cuvine personalului Autorității Electorale Permanente.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 73¹ Legea nr. 7/2006

„(1) *Funcționarii publici parlamentari din structurile de specialitate ale Parlamentului au dreptul la asigurări sociale, în condițiile legii.*

(2) *Funcționarii publici parlamentari cu un stagiu de cotizare de 30 de ani au dreptul la pensie pentru limită de vârstă la împlinirea vârstei standard de pensionare din sistemul public de pensii.*

(3) La împlinirea vârstei prevăzute la alin. (2), funcționarii publici parlamentari cu un stagiul de cotizare de 30 de ani, din care cel puțin 14 ani în structurile Parlamentului, beneficiază de pensie de serviciu în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de media veniturilor brute realizate în ultimele 12 luni înainte de data pensionării. Pensia acordată nu poate depăși nivelul salariului de bază brut, inclusiv sporurile, precum și indemnizația de conducere și salariul de merit din ultimele 12 luni anterioare datei pensionării, al funcției deținute sau al funcției asimilate, după caz.

(4) Pentru fiecare an ce depășește vechimea de 14 ani în Parlament se adaugă la cuantumul pensiei câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (3), fără a depăși venitul brut avut la data pensionării.

(5) Pensile de serviciu stabilite în condițiile prezentei legi se actualizează, din oficiu, în fiecare an, cu rata medie anuală a inflației, indicator definitiv, cunoscut la data de 1 ianuarie a fiecărui an în care se face actualizarea și comunicat de Institutul Național de Statistică. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie mai mică, se păstrează pensia aflată în plată.

(6) Partea din pensia de serviciu care depășește nivelul pensiei din sistemul asigurărilor sociale de stat se suportă din bugetul de stat.

(7) Funcționarii publici parlamentari care au un stagiul de cotizare de 30 de ani, din care cel puțin 14 ani în structurile Parlamentului, pot solicita pensionarea și înainte de împlinirea vârstei de pensionare prevăzute la alin. (2), dar nu mai devreme de 60 de ani, dispozițiile alin. (3)-(6) din prezenta lege aplicându-se în mod corespunzător.

(8) De drepturile prevăzute la alin. (3), (5), (6) și (7) din prezenta lege beneficiază și funcționarii publici parlamentari cu un stagiul de cotizare de 30 de ani, din care în structurile Parlamentului între 4-14 ani, în acest caz cuantumul pensiei prevăzut la alin. (3) fiind micșorat cu 1% pentru fiecare an care lipsește din vechimea de 14 ani.

(9) La calculul stagiului de cotizare în structurile Parlamentului prevăzut la alin. (1)-(8) se ia în considerare, după caz, și perioada în care funcționarul public parlamentar a avut calitatea de deputat sau de senator.

(10) La îndeplinirea condițiilor de pensionare prevăzute la alin. (1)-(9), funcționarul public parlamentar optează pentru pensia calculată conform prevederilor prezentei legi sau pentru pensia calculată în condițiile Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Persoanele care îndeplinesc condițiile de pensionare prevăzute de prezenta lege beneficiază de prevederile alin. (1)-(8), după caz, chiar dacă la data pensionării ocupă o altă funcție sau au o altă ocupație, după caz. În această situație, pensia se stabilește pe baza drepturilor salariale pe care le are un funcționar public parlamentar în activitate, cu același nivel de salarizare și pe aceeași funcție publică.

(12) De prevederile alin. (11) pot beneficia numai persoanele al căror raport de serviciu a încetat în condițiile art. 64 lit. a), b) și e) din prezenta lege.

(13) Pensia de urmaș se cuvine copiilor și soțului supraviețuitor ai funcționarului public parlamentar, în condițiile art. 83-92 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Normele cu privire la stabilirea pensiei de serviciu prevăzute de prezenta lege vor fi aprobate prin ordin comun al secretarilor generali ai celor două Camere ale Parlamentului și al președintelui Casei Naționale de Pensii Publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Art. 94 din Legea nr. 7/2006

„(1) Prevederile art. 44, 73 și 73¹ din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și funcționarilor publici din cadrul Consiliului Legislativ – organ consultativ de specialitate al Parlamentului – și membrilor acestuia, precum și personalului Curții Constituționale asimilat, potrivit legii, celui cu funcții similare din structurile Parlamentului.

(2) Perioada în care persoanele prevăzute la alin. (1) desfășoară activitate în cadrul Consiliului Legislativ constituie vechime în structurile Parlamentului”.

Art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015

„(2) Organizarea și funcționarea aparatului propriu al Autorității Electorale Permanente, numărul de posturi, statutul personalului, atribuțiile acestuia și structura organizatorică se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin hotărâre a birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, la propunerea Autorității Electorale Permanente. Personalul Autorității Electorale Permanente are același statut cu personalul din aparatul celor două Camere ale Parlamentului”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 50/2018

Prin Decizia nr. 50/2018, ÎCCJ (Complet DCD/C) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 46.987/3/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Înalta Curtea a stabilit faptul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor **art. 94 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 102 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, pensia de serviciu reglementată de art. 73¹ din Legea nr. 7/2006 nu se cuvine personalului Autorității Electorale Permanente.**

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/C) NR. 41/2018
(M. OF. NR. 819/25.09.2018): MODUL DE CALCUL
AL CUANTUMULUI SPORURILOR ȘI INDEMNIZAȚIILOR
PREVĂZUTE PENTRU PERSONALUL DIN ÎNVĂȚĂMÂNT**

De Redacția ProLege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Actul normativ	Articol	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 41/2018 (M. Of. nr. 819 din 25 septembrie 2018)	Complet DCD/C	O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal- bugetare	Art. 3 ³ și art. 3 ⁴ alin. (3)	Cuantumul sporurilor și indemnizațiilor prevăzute pentru personalul din învățământ se determină prin raportare la salariul de bază acordat în luna decembrie 2016, fără a include majorarea prevăzută de art. 3 ⁴ alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015
		O.U.G. nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 152/2017	Art. 1 alin. (1)-(2) și alin. (5)	

În M. Of. nr. 819 din 25 septembrie 2018, s-a publicat **Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 41/2018** referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 3³ și art. 3⁴ alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, precum și ale art. 1 alin. (1)- (2) și alin. (5) din O.U.G. nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare. În acest sens, determinarea cuantumului sporurilor și indemnizațiilor pentru personalul din învățământ se face prin raportare la salariul de bază acordat în luna decembrie 2016 și nu include majorarea prevăzută de art. 3⁴ alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015.

Jurisprudența instanțelor naționale în materie

La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au identificat și comunicat hotărârile judecătorești relevante în ceea ce privește chestiunea de drept aflată în dezbateri. De asemenea, au fost comunicate și punctele de vedere teoretice exprimate de către judecători, demers în urma cărui s-a conturat existența unor opinii divergente. Astfel, se remarcă următoarele puncte de vedere:

- Într-o opinie s-a susținut că, începând cu 1 ianuarie 2017, cuantumul sporurilor și indemnizațiilor legale pentru personalul din învățământ se determină prin raportare la salariul de bază convenit în luna decembrie 2016;

- Într-o altă interpretare, s-a considerat că respectivul quantum se determină prin raportare la salariul de bază convenit în luna ianuarie 2017, incluzând și majorarea prevăzută de art. 3⁴ alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015.

Jurisprudența Curții Constituționale

În urma verificărilor efectuate la nivelul Curții Constituționale s-a constatat faptul că nu există jurisprudență relevantă în ceea ce privește chestiunea de drept ce face obiectul dezbaterii.

Raportul asupra chestiunii de drept

Potrivit raportului întocmit în cauză, cu respectarea dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sunt îndeplinite cumulative.

Astfel, în opinia judecătorilor-raportori în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 3³ și art. 3⁴ alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015, precum și ale art. 1 alin. (1)-(2) și alin. (5) din O.U.G. nr. 99/2016, începând cu 1 ianuarie 2017, este supus majorării de 15% numai salariul de bază acordat în luna decembrie 2016, nu și cuantumul sporurilor și indemnizațiilor care nu fac parte din salariul de bază, acordate în luna decembrie 2016. În acest sens, cuantumul sporurilor și indem-

nizațiilor legale stabilite prin raportare la salariul de bază, conform art. 33 din O.U.G. nr. 57/2015, se raportează la salariul de bază prevăzut de anexa nr. 2 la O.U.G. nr. 57/2015.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept

Art. 3[^]3 din O.U.G. nr. 57/2015

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 2 alin. (2), începând cu luna august 2016, salariile personalului prevăzut în anexa nr. 2 se stabilesc potrivit prezentului articol.

(2) Salariile de bază prevăzute în anexa nr. 2 includ salariul de încadrare aferent tranșei de vechime în învățământ și gradațiile corespunzătoare vechimii în muncă pentru funcțiile de execuție, respectiv salariul de încadrare aferent tranșei de vechime în învățământ, indemnizația de conducere și gradațiile corespunzătoare vechimii în muncă pentru funcțiile de conducere.

(3) Reîncadrarea personalului prevăzut la alin. (1) se face pe funcțiile, gradele didactice, tranșele de vechime în învățământ și gradațiile corespunzătoare vechimii în muncă pentru personalul didactic, respectiv pe funcțiile, gradele/treptele profesionale și gradațiile corespunzătoare vechimii în muncă pentru personalul didactic auxiliar, potrivit anexei nr. 2.

(4) Pentru personalul didactic de predare, de conducere, de îndrumare și control din învățământul preuniversitar, personalul didactic de predare și cercetare și didactic de conducere din învățământul superior/universitar, la salariul de bază stabilit potrivit anexei nr. 2 se acordă următoarele sporuri și indemnizații, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de lege, astfel:

a) indemnizație pentru învățământul special, care se determină prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază;

b) gradație de merit, care se determină prin aplicarea procentului de 25% la salariul de bază;

c) indemnizație pentru activitatea de dirigenție, respectiv indemnizație pentru învățători, educatoare, profesori pentru învățământul primar sau preșcolar, care se determină prin aplicarea procentului de 10% asupra valorii rezultate din însumarea salariului de bază cu indemnizația pentru învățământul special prevăzută la lit. a) și cu gradația de merit prevăzută la lit. b);

d) la cuantumul salariului calculat conform lit. a)-c) se adaugă sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, în același cuantum cu cel stabilit pentru luna iulie 2016.

e) spor de 10-25% din salariul de bază, proporțional cu timpul efectiv lucrat și calculat în funcție de numărul elevilor sau al studenților practicanți, pentru personalul didactic desemnat să conducă și să realizeze practică pedagogică pentru pregătirea educatoarelor și a învățătorilor, institutorilor și profesorilor, potrivit regulamentului de practică pedagogică aprobat de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice;

f) spor de 7%, 10% și 15% din salariul de bază pentru personalul didactic care asigură predarea simultană la 2, 3, respectiv 4 clase de elevi, stabilit după cum urmează: pentru două clase de elevi – 7%; pentru 3 clase de elevi – 10%; pentru 4 clase de elevi – 15%.

g) indemnizație de până la 20% din salariul de bază pentru personalul didactic calificat și personalul didactic de conducere care își desfășoară activitatea în localități izolate, stabilită în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.613/2009 privind aprobarea diferențierii pe zone geografice și localități a indemnizației ce se acordă personalului didactic calificat de predare;

h) spor de 15% din salariul de bază, pentru personalul didactic care desfășoară activitate de predare – învățare – evaluare în sistemul penitenciar;

i) spor de până la 15% din salariul de bază, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, condiții periculoase sau vătămătoare, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(5) Pentru personalul didactic auxiliar din învățământ și din cadrul bibliotecilor centrale universitare și pentru personalul medical și auxiliar sanitar angajat în învățământul special, special integrat sau în învățământul superior/universitar care nu se regăsește în anexa nr. 2, la salariul de bază stabilit potrivit anexei nr. 2 sau, după caz, potrivit anexei nr. 1 lit. a.4, b.4 și c.4 se acordă următoarele sporuri și indemnizații, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute de lege, astfel:

a) indemnizație pentru învățământul special, care se determină prin aplicarea procentului de 15% la salariul de bază;

b) gradație de merit, care se determină prin aplicarea procentului de 25% la salariul de bază;

c) sporul de stabilitate, care se determină prin aplicarea procentului de 15% asupra valorii rezultate din însumarea salariului de bază cu indemnizația pentru învățământul special prevăzută la lit. a) și cu gradația de merit prevăzută la lit. b), pentru personalul care are o vechime neîntreruptă de 10 ani în învățământ;

d) la cuantumul salariului calculat conform lit. a)-c) se adaugă cuantumurile compensațiilor tranzitorii aferente lunii iulie 2016.

(6) În situația în care salariile determinate potrivit alin. (1) și (4) sau, după caz, alin. (5) sunt mai mici sau egale cu salariile de bază aferente lunii iulie 2016, se păstrează salariile de bază aferente lunii iulie 2016.

(7) Cuantumul brut al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) și (5), aferente personalului didactic de predare și cercetare și didactic auxiliar din instituțiile de învățământ și bibliotecile centrale universitare, cum ar fi spor practică pedagogică, spor predare simultană și indemnizație zone izolate, stabilit în conformitate cu prevederile Legii nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, se menține la același nivel pentru aceeași funcție, grad didactic, tranșă de vechime în învățământ și gradație corespunzătoare vechimii în muncă pentru personalul didactic din învățământ, respectiv grad/treaptă și gradație corespunzătoare vechimii în muncă pentru personalul didactic auxiliar, cu cel ce se acordă pentru anul școlar 2015-2016.

(8) Pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție sau autoritate publică, unitate de învățământ, după caz, pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea

se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(9) Pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat într-o instituție sau autoritate publică, unitate de învățământ, după caz, unde nu există funcție similară în plată, salariile de bază se stabilesc prin raportarea salariilor de bază calculate conform prevederilor art. 4 alin. (5) la salariile de bază calculate potrivit anexei nr. 2, la care se adaugă, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare, drepturile salariale prevăzute la alin. (4) lit. a)-c) sau alin. (5) lit. a)-c).

(10) Pentru personalul promovat într-o instituție sau autoritate publică, unitate de învățământ, după caz, unde nu există funcție similară în plată, salariile de bază se stabilesc prin raportarea salariilor de bază calculate conform prevederilor art. 4 alin. (5) la salariile de bază calculate potrivit anexei nr. 2, la care se adaugă, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare, drepturile salariale prevăzute la alin. (4) sau (5).

(11) Pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție sau autoritate publică, unitate de învățământ, după caz, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, unde nu există funcție similară în plată, cuantumul brut al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) și (5) aferente personalului didactic de predare și cercetare și didactic auxiliar din instituțiile de învățământ și bibliotecile centrale universitare, se stabilește la nivelul cuantumului calculat conform prevederilor art. 4 alin. (5), în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(12) Personalul didactic de predare, de predare și cercetare din universități, de conducere, precum și cel de îndrumare și control poate fi salarizat și în regim de cumul sau plata cu ora”.

Art. 3⁴ alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015

„(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2017, salariile de bază ale personalului din învățământ, aferente lunii decembrie 2016, care se regăsesc în anexa nr. 2¹ la prezenta ordonanță de urgență, se majorează în medie cu 15%, conform normelor metodologice elaborate de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice și aprobate prin hotărâre a Guvernului”.

Art. 1 alin. (1)-(2) și alin. (5) din O.U.G. nr. 99/2016

„(1) În perioada 1 ianuarie-28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În perioada 1 ianuarie-28 februarie 2017, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice

pentru luna decembrie 2016, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)

(...)

(5) În perioada 1 ianuarie-28 februarie 2017, pentru personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, se aplică prevederile art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, în ceea ce privește metodologia de stabilire a drepturilor de natură salarială”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 41/2018

Prin Decizia nr. 41/2018, ÎCCJ (Complet DCD/C) *a admis* sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași - Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 1.489/89/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Înalta Curtea a stabilit faptul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor „art. 3³ și art. 3⁴ alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (1), (2) și (5) din O.U.G. nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal- bugetare, aprobată prin Legea nr. 152/2017, începând cu 1 ianuarie 2017, cuantumul sporurilor și indemnizațiilor prevăzute pentru personalul din învățământ se determină prin raportare la salariul de bază acordat în luna decembrie 2016, fără a include majorarea prevăzută de art. 3⁴ alin. (3) din O.U.G. nr. 57/2015”.